

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Η Ελλάδα άντλησε 1,5δισ ευρώ μέσω του 3ετούς ομολόγου (επιτόκιο 3,5%)

«Παρά το εξαιρετικά δυσμενές κλίμα που διαμορφώθηκε χθες και σήμερα στις διεθνείς αγορές και ιδίως στις αγορές της περιφέρειας, η Ελλάδα άντλησε σήμερα 1,5 δισ. ευρώ από το σύνολο των 3 δισ. ευρώ που ενεγράφη στα βιβλία προσφορών με τοκομερίδιο 3,375% (επιτόκιο 3,5%)», αναφέρει σε επίσημη ανακοίνωσή του το υπουργείο Οικονομικών.

«Η κυβέρνηση εκφράζει την ικανοποίησή της που ακόμη μία φορά οι διεθνείς επενδυτές έδειξαν την εμπιστοσύνη τους στην ελληνική οικονομία. Έτσι, συνεχίζεται η προσπάθεια της δημιουργίας μίας πλήρους καμπύλης επιτοκίων», καταλήγει.

Νωρίτερα σύμφωνα με το Reuters, ανάδοχος της έκδοσης δήλωνε πως οι προσφορές ξεπέρασαν τα 3 δισ. ευρώ με την ενδεικτική απόδοση να κινείται στο 3,5%, στο χαμηλό του εύρους της αρχικής εκτίμησης (3,5-3,625%).

Σύμφωνα με το Bloomberg το Ελληνικό Δημοσιο ζητά 1,5 δισ. ευρώ.

Ανάδοχοι της έκδοσης είναι η Bank of America Merrill Lynch, η Deutsche Bank, η Goldman Sachs, η Citi, η JP Morgan, η Morgan Stanley, η Nomura, η HSBC, η UBS και η BNP Paribas.

Σύμφωνα με κυβερνητικό στέλεχος η προετοιμασία που είχε κάνει ο Οργανισμός Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους όλο το προηγούμενο διάστημα έχει διασφαλίσει τόσο την υπερκάλυψη της έκδοσης όσο και το δανεισμό του Δημοσίου με το καλύτερο δυνατό επιτόκιο.

Στη 1 το μεσημέρι η απόδοση του ελληνικού 10ετούς ομολόγου ανερχόταν στο 6,08% και η διαφορά απόδοσης σε σχέση με το γερμανικό ομόλογο αναφοράς ήταν στις 487 μονάδες βάσης.

Ιω. Στουρνάρας: Χωρίς νέα δάνεια δεν είναι διατηρήσιμη η ανάκαμψη

Χωρίς νέα δάνεια η ανάκαμψη της οικονομίας δεν μπορεί να είναι διατηρήσιμη, εκτίμησε ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος Γιάννης Στουρνάρας. Ο κ. Στουρνάρας μιλώντας σε εκδήλωση στην Τράπεζα της Ελλάδος στην οποία κεντρικός ομιλητής ήταν ο επικεφαλής του ESM Κλάους Ρέγκλινγκ (Klaus Regling), ανέφερε μεταξύ άλλων ότι μέχρι στιγμής η ανάκαμψη της οικονομίας δεν στηρίχθηκε στον τραπεζικό δανεισμό, ο οποίος πρακτικώς ήταν ανύπαρκτος. Ωστόσο προειδοποίησε ότι αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί στην Ελλάδα αλλά και στην Ε.Ε. Ο ίδιος υπογράμμισε ότι εφεξής η οικονομία θα πρέπει να προχωρήσει με θετικούς ρυθμούς πιστωτικής επέκτασης. Στην αντίθετη περίπτωση αμφέβαλλε για το κατά πόσον η ανάκαμψη της οικονομίας μπορεί να είναι διατηρήσιμη. Ο διοικητής της ΤτΕ υποστήριξε ότι τα μέτρα που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έχουν ενισχύσει την εμπιστοσύνη των επενδυτών. Κάλεσε δε για μία ακόμη φορά τους Ευρωπαίους εταίρους μας να τιμήσουν την υπόσχεση τους και αποφασίσουν μέτρα για την ανακούφιση του Δημοσίου Χρέους της Ελλάδος.

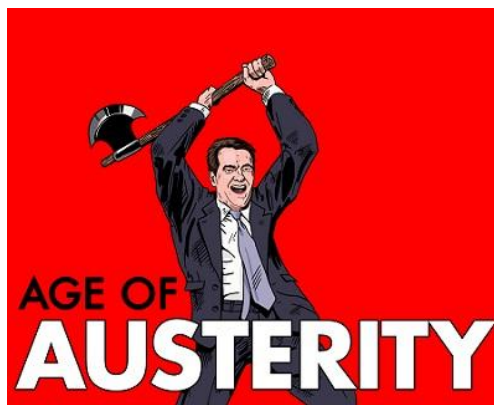
Επενδύσεις και ανάκαμψη επιστρέφουν στην Ελλάδα (Τζο Μπάιντεν)

«Επενδύσεις και ανάκαμψη επιστρέφουν στην Ελλάδα», τόνισε ο αντιπρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, Τζο Μπάιντεν, μιλώντας σήμερα το πρωί (ώρα Ελλάδας) στο επίσημο δείπνο της 42ης Κληρικολαϊκής Συνέλευσης της Ελληνικής Ορθοδόξου Αρχιεπισκοπής Αμερικής, στη Φιλαδέλφεια. Μπροστά σε περίπου 1.500 άτομα, ο Αμερικανός αντιπρόεδρος εμφανίστηκε αισιόδοξος για την πορεία της ελληνικής οικονομίας, εκφράζοντας παράλληλα τη «συνεχή υποστήριξη» της αμερικανικής κυβέρνησης και την εκτίμησή του για τον «πολύτιμο ρόλο» που διαδραματίζει η χώρα μας ως σύμμαχος και εταίρος των ΗΠΑ. Αναφερόμενος στο Κυπριακό, ο κ. Μπάιντεν εξέφρασε αισιοδοξία ότι «μπορεί να υπάρξει μια δίκαιη λύση στο εγγύς μέλλον» και «να βρεθεί ένας ωφέλιμος συμβιβασμός». Για τις θρησκευτικές ελευθερίες του Οικουμενικού Πατριαρχείου υποστήριξε ότι, μετά από πρόσφατη συνομιλία που είχε με τον Τούρκο πρωθυπουργό, «υπάρχει λόγος αισιοδοξίας» για το άνοιγμα της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης.

Καλοκαιρινή κατανίδα στις αγορές με επίκεντρο την ευρωπαϊκή περιφέρεια

Καλοκαιρινή θύελλα στις αγορές, με επίκεντρο την ευρωπαϊκή περιφέρεια, καθώς οι φόβοι για αυξημένους κινδύνους στις τράπεζες της περιοχής οδήγησε σε ένα ντόμινο πωλήσεων στις μετοχές και τα ομόλογα των ευάλωτων χωρών της ευρωζώνης την ώρα που η άνοδος του επενδυτικού ρίσκου οδηγούσε σε πτώση των αποδόσεων (άνοδος των τιμών) σε χαμηλό 14 μηνών των γερμανικών ομολόγων καθώς οι επενδυτές αναζητούσαν «ασφάλεια». Η αδυναμία εξόφλησης χρεών της πορτογαλικής Banco Espirito Santo πλήττει την εμπιστοσύνη στο χρέος ολόκληρης της περιφέρειας επηρεάζοντας τις αγορές σταθερού εισοδήματος με πωλήσεις πανικού πορτογαλικών ομολόγων κατά μήκος της καμπύλης, σχολιάζαν αναλυτές της αγοράς την ώρα που οι πιέσεις στα ευρωπαϊκά χρηματιστήρια εντεινόνταν. Τα προβλήματα με το τραπεζικό σύστημα της Πορτογαλίας θα μπορούσα αν επιμείνουν να έχει ποιο ευρείες συνέπειες στην οικονομία της χώρας. Η υπόθεση Banco Espirito αναδεικνύει με σαφήνεια τα προβλήματα των πρόωρων εξόδων από τα προγράμματα διάσωσης, ενώ η οικονομία, το τραπεζικό σύστημα και τα δημόσια οικονομικά εξακολουθούν να βρίσκονται σε μια ασταθή κατάσταση, εκτιμούσαν αναλυτές επενδυτικών τραπεζών. Ορισμένοι μάλιστα έκαναν λόγο για την ύπαρξη κάποιου είδους φούσκας στην ευρωπαϊκή περιφέρεια η οποία μπορεί να έχει αποσταθεροποιητικές συνέπειες. Στον απόηχο των πορτογαλικών τραπεζικών τριγμών η ισπανική τράπεζα Banco Popular ανέβαλε την έκδοση ομολόγου εξαιρετικά μειωμένης εξασφάλισης, λόγω των δυσμενών συνθηκών και της αυξημένης μεταβλητότητας στις δευτερογενείς αγορές. Σε αυτό το κλίμα και το ελληνικό δημόσιο χαμήλωσε τον πήχη ζητώντας 1,5 δις. ευρώ στην σημερινή έκδοση του 3ετούς ομολόγου από 3 δις. ευρώ που ζητούσε προηγουμένως επιτυγχάνοντας τοκομερίδιο 3,375% (επιτόκιο 3,5%), καθώς η ζήτηση ήταν χαμηλή με αποτέλεσμα οι προσφορές να κυμανθούν στα 3 δις ευρώ κάτι που σημαίνει πως αν απορροφούνταν το σύνολο της προσφοράς (η αρχική πρόθεση ήταν να αντληθούν 2,5 με 3 δις ευρώ) το τελικό επιτόκιο θα διαμορφώνονταν σε πολύ υψηλότερα επίπεδα.

Λιτότητα: Η ιστορία ενός μεγάλου λάθους

«Η πολιτική της λιτότητας είναι χρεοκοπημένη» αποφαινεται ο καθηγητής Οικονομικής Ιστορίας Φλόριαν Σούι στο βιβλίο του με τίτλο «Λιτότητα-Μια σύντομη ιστορία ενός μεγάλου λάθους».

Ένα κράτος που ακολουθεί μια σφιχτή εισοδηματική πολιτική έχει πιθανόν με το μέρος του την ηθική, αλλά όχι την οικονομική σύνεση, υποστηρίζει ο Φλόριαν Σούι στο βιβλίο του. Ο καθηγητής Οικονομικής Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο του Σανκτ Γκάλεν της Ελβετίας επισημαίνει ότι σε εποχές κρίσης τα αναπτυξιακά αποτελέσματα είναι πενιχρά, όμως για να υπερβεί μια χώρα την κρίση χρειάζεται ανάπτυξη. «Θεωρώντας τα αναπτυξιακά αποτελέσματα από το 2007 που άρχισε η χρηματοπιστωτική κρίση, διαπιστώνουμε ότι αυτά είναι πολύ αδύναμα. Και αυτό είναι ένα από τα προβλήματα της πολιτικής των περικοπών. Όταν η ανάπτυξη είναι αναιμική, πλήττεται η απασχόληση και εντείνονται τα κοινωνικά προβλήματα. Προκύπτουν επίσης και πολιτικές κρίσεις ή σημειώνεται ενίσχυση των ακροδεξιών κομμάτων. Όλα αυτά είναι αποτελέσματα της οικονομικής κρίσης» επισημαίνει ο γερμανός επιστήμονας.

Η πολιτική των περικοπών είναι αντιπαραγωγική

Ο Φλόριαν Σούι δεν συμμερίζεται τη γερμανική άποψη που θέλει το πρόβλημα του χρέους να εντείνεται και να μετατίθεται στο μέλλον, εάν οι χώρες της κρίσης εγκαταλείψουν την πολιτική της λιτότητας. «Είναι εσφαλμένη η άποψη που θέλει τον όγκο του δημοσίου χρέους να μειώνεται ακολουθώντας μια πολιτική λιτότητας. Το βλέπουμε στις χώρες της κρίσης, όπου το ποσοστό χρέους επί του ΑΕΠ δεν έχει μειωθεί. Και αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι, εάν ένα κράτος μειώνει τις δαπάνες του, μειώνεται και η ανάπτυξη και μαζί της τα έσοδα από τους φόρους. Προκύπτει τότε το πρόβλημα του καθοδικού σπιράλ και φυσικά δεν επιτυγχάνεται ο στόχος του περιορισμού του χρέους. Αυτό που χρειάζονται οι χώρες της κρίσης είναι μια ισχυρή ανάπτυξη, η οποία μπορεί να ενισχυθεί με κρατικές επενδύσεις. Μακροπρόθεσμα η ανάπτυξη μπορεί να ενισχυθεί από μια πολιτική αναδιανομής, από πάνω προς το κάτω, με στόχο την ενίσχυση της ζήτησης. Η πολιτική των περικοπών είναι αντιπαραγωγική και αυτό κατέστη σαφές τα τελευταία χρόνια», εξηγεί ο γερμανός καθηγητής.

Οι πολιτισμικές αναφορές της λιτότητας

Ο Φλόριαν Σούι χαρακτηρίζει άτυχη την σύγκριση των δημοσιονομικών με τον προϋπολογισμό των νοικοκυριών, όπου εκεί πράγματι η περιστολή των δαπανών ενδείκνυται όταν τα έσοδα δεν επαρκούν. Τα κράτη δεν λειτουργούν όπως τα ιδιωτικά νοικοκυριά, τονίζει ο γερμανός επιστήμονας. «Τα κράτη δημιουργούν τη μερίδα του λέοντος του ΑΕΠ, αντλούν πόρους μέσω της φορολογίας και με την πολιτική των δαπανών που ακολουθούν, καθορίζουν επί της ουσίας και τα έσοδά τους. Και αυτό είναι που διακρίνει το κράτος σε σχέση με τα ιδιωτικά νοικοκυριά».

Το κεφάλαιο «λιτότητα» έχει και πολιτισμικές αναφορές. Στη Γερμανία για παράδειγμα η πολιτική της περιστολής των δαπανών θεωρείται «ενάρετη». Σε άλλες χώρες θεωρείται καταστροφική. «Πράγματι, οι οικονομικές πολιτικές που ασκούνται σε διάφορες χώρες δεν έχουν μόνο οικονομικά κίνητρα, αλλά και πολιτισμικά. Δεν αποσκοπούν δηλαδή σε αυτό που αποκαλούμε μεγιστοποίηση της ανάπτυξης, αλλά καθορίζονται στον έναν ή τον άλλον βαθμό και από ηθικά κριτήρια, κυρίως όταν πρόκειται για κρατικές δαπάνες. Τίθεται, λοιπόν, το ερώτημα πόση κατανάλωση είναι επιτρεπτή ή γίνεται συζήτηση για τις επιπτώσεις της κατανάλωσης στο περιβάλλον».

Ζητούμενο είναι μια οικονομική πολιτική που θα λειτουργεί

Στη Γερμανία όλοι αυτοί οι παράγοντες παίζουν έναν ρόλο. Στον τρόπο που διαμορφώθηκε η μεταπολεμική ταυτότητα των Γερμανών υπάρχει ο ισχυρός παράγοντας της οικονομικής επιτυχίας, ο οποίος σε τελική ανάλυση καθορίζει αυτήν την ταυτότητα, λέει ο κ. Σούι και εξηγεί: «Το μεταπολεμικό οικονομικό θαύμα συνέβαλε καθοριστικά στη διαμόρφωση της νέας γερμανικής ταυτότητας. Και αυτό γιατί η χώρα, μετά τον πόλεμο, δύσκολα μπορούσε να κάνει χρήση παραδοσιακών εθνικών συμβόλων, όπως είναι η εθνική ιστορία. Έτσι τα πλεονασματικά εξαγωγικά ισοζύγια και η κοινωνική οικονομία της αγοράς παίζουν όλο και μεγαλύτερο ρόλο στη συνείδηση των Γερμανών».

Όμως, αυτού του είδους οι εξηγήσεις έχουν μικρή σημασία όταν μια χώρα καλείται να παίξει ηγετικό ρόλο στην Ευρώπη, διευκρινίζει ο Φλόριαν Σούι. «Για να γίνει αυτό θα πρέπει η Γερμανία να θωρακισθεί με μια οικονομική πολιτική που να ανταποκρίνεται στον ηγετικό της ρόλο και όχι στην μεταπολεμική ιδιοσυγκρασία των Γερμανών. Απαιτείται λοιπόν μια οικονομική πολιτική που να λειτουργεί» αποφαινεται ο γερμανός επιστήμονας.

(Πηγή: Deutsche Welle)

Κατακόρυφη μείωση της αγοραστικής δύναμης

Μπορεί οι Ιταλοί να μειώνουν την ποσότητα και ποιότητα των τροφίμων που αγοράζουν, ωστόσο αυτό δεν φαίνεται να επηρεάζει στο ελάχιστο τη δημοτικότητα της κυβέρνησης του πρωθυπουργού Ματέο Ρέντσι.

Η καταναλωτική δύναμη των Ιταλών επιστρέφει στα επίπεδα του 2004, σύμφωνα με στοιχεία του γεωργικού συνδέσμου Κολντιρέτι και του εθνικού στατιστικού ινστιτούτου Istat.

Το 65% των οικογενειών μειώνει την ποσότητα ή την ποιότητα των τροφίμων που αγοράζει, σε μια χώρα στην οποία το φαγητό είναι κύριο μέρος της κουλτούρας και της παράδοσης.

Η κρίση- λέει το Istat- πλήττει, κυρίως, τις οικογένειες των εργατών και τα ζευγάρια με δυο ή και περισσότερα παιδιά.

Είναι σαφείς οι λόγοι για τους οποίους η κατανάλωση δεν είναι εύκολο να τονωθεί: το 43% των ιταλών συνταξιούχων παίρνει λιγότερα από χίλια ευρώ – μεικτά- το μήνα.

Σε δημοσκοπικό ζενίθ

Όσον αφορά την πρόσφατη πρωτοβουλία του ιταλού πρωθυπουργού Ματέο Ρέντσι να μειώσει κατά 80 ευρώ τον μήνα, φόρους και κρατήσεις στους χαμηλόμισθους εργαζόμενους, δεν δείχνει να μπορεί να φέρει τα επιθυμητά αποτελέσματα. Τις πρώτες τρεις ημέρες εκπτώσεων, στο κέντρο της Ρώμης, οι πωλήσεις μειώθηκαν, φέτος, κατά 25%.

Παρ' όλα αυτά, τα γκάλοπ για τον Ρέντσι συνεχίζουν να είναι θετικά: η κεντροαριστερά, σε δημοσκοπική έρευνα του ινστιτούτου Πιέπολι, συγκεντρώνει το 45% της πρόθεσης ψήφου. Ο Μπερλουσκόνι και σύμμαχοι βρίσκονται μόλις στο 30,5% ενώ ο Γκρίλο στο 21,5%.

Ο ιταλός πρωθυπουργός, τέλος, θα παίξει τώρα ένα ακόμη χαρτί για την ανάκαμψη: ελπίζει να δώσει άμεσα «πράσινο φως» σε δημόσια έργα, ύψους 2 δισεκατομμυρίων ευρώ.

(Πηγή: Deutsche Welle)